

На основу члана 55 став 7 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 76/05, 100/07, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15, 68/15), Основа за Кодекс о академском интегритету на високошколским установама Националног савета за високо образовање Републике Србије од 26.10.2016. године и члана 53 Статута Алфа БК Универзитета (бр.599 од 05.12.2016.) Сенат Универзитета на својој седници дана 26.12.2016. године усвојио је

КОДЕКС О АКАДЕМСКОМ ИНТЕГРИТЕТУ

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

Кодекс о академском интегритету на Алфа БК Универзитету (у даљем тексту: Етички кодекс), доноси се у циљу очувања достојанства професије, развијања и унапређивања моралних вредности академске заједнице, као и у циљу заштите вредности знања и уважавања и подизања свести о одговорности наставника и сарадника и свих чланова академске заједнице.

Члан 2

Основна начела која су полазиште сваког рада и деловања Алфа БК Универзитета су:

- једнакост свих грађана пред законом
- забрана дискриминацијс
- неприкосновеност људског живота и достојанства
- аутономија универзитета
- слобода научног и уметничког стварања
- развијање духа толеранције

Члан 3

Етички кодекс садржи општа морална начела и начела професионалне етике у складу са којим се понашају сви чланови академске заједнице Универзитета, у свом професионалном и јавном деловању.

Чланови универзитетске академске заједнице су наставници, научници, сарадници, студенти и други учесници који учествују у процесу високог образовања, научног истраживања и стручног рада.

Начела Етичког кодекса примењују се на одговарајући начин и на лица која нису чланови академске заједнице Универзитета, али учествују у раду и деловању Универзитета и факултета и уколико се њихово понашање и деловање може непосредно повезати са Универзитетом и факултетима у саставу Универзитета, односно Кодекс се примењује у професионалном и јавном деловању свих чланова академске заједнице: наставног и научног особља, студената, ваннаставног особља, као и лица која нису чланови академске заједнице, а учествују у раду високошколске установе. Етички кодекс прецизира морално неприхватљиво понашање на Универзитету и Факултетима.

ОСНОВНА ЕТИЧКА НАЧЕЛА

Члан 4

Вредности које овај Кодекс промовише су :

- У односу према професији чланови академске заједнице су слободни и одговорни да у свом раду траже и бране истину;
- У односу према студентима, наставници и сарадницима подстичу слободан и одговоран прилаз учењу и исказивању стеченог знања;
- У односу према колегама сви чланови академске заједнице су дужни су да негују колегијалне односе који су засновани на међусобном уважавању, поштовању и разумевању, водећи рачуна о заједничким академским интересима;
- У односу према институцији, сви чланови академске заједнице дужни су да чувају интегритет академске институције и да раде по свом најбољем знању, савесно, марљиво, културно и посвећено;
- У односу према окружењу чланови академске заједнице учествују у друштвеном животу као сви грађани, али своје ангажовање усклађују са обавезама у оквиру научне области за коју су бирани, обавезама према студентима, настави и интересима у академској институцији.

Члан 5

Однос према професији

У односу према професији чланови академске заједнице су слободни и одговорни да у свом раду траже и бране истину, онако како је виде и у том смислу дужни су да остварују следеће стандарде:

- унапређују сопствена знања и властите компетенције: настоје да достигну највиши ниво на плану научних сазнања и технолошких решења као и њиховог преношења у научној области којом се баве;
- обезбеђују тачност и прецизност у саопштавању тих сазнања у оквиру садржаја студијског програма који се остварује;
- развијају и подстичу критичку мисао;
- промовишу академске слободе и слободу духа;
- негују самодисциплину;
- правични су у коришћењу, проширивању и преношењу знања;
- испољавају интелектуално поштење.

Морално неприхватљиво понашање јесте свако непоштовање утврђених стандарда деловањем или пропуштањем да се делује, чиме се угрожава или компромитује слобода стварања и стваралачки дух.

Као морално неприхватљиво понашање посебно се издваја сваки облик плагирања радова и идеја учињен од стране члана академске заједнице.

Академска честитост члана академске заједнице заснива се на самосталности у академском и научном раду, односно спровођењу оригиналних научних истраживања, представљању властитих резултата, уз способност реалног сагледавања себе самог, властитог знања и тих резултата, као и на строгом поштовању ауторских права других. Водећи рачуна о општем добру, чланови академске заједнице дужни су да чувају интегритет система високог образовања и саме високошколске установе и да раде савесно, марљиво, одговорно и посвећено, према свом најбољем знању. Чланови академске заједнице гарантују изворност радова које објављују, као и тачност у приказивању и навођењу информација о пореклу идеја и навода којима су се у раду користили.

У научноистраживачком и стручном раду није дозвољено:

- плагирање;
- лажно ауторство;
- измишљање и кривотворење резултата; и
- аутоплагирање.

Ове забране се односе на све писане радове наставног и научног особља и студената (семинарски рад, дипломски или завршни рад, мастер рад, специјалистички рад, магистарски рад, докторска дисертација, рад у часопису, уџбеник, монографија, поглавља у зборницима и сл.).

Одговорност за кршење ових забрана носе и припадници академске заједнице у случају несавесног и неодговорног приказивања, односно занемаривања чињеница у извештајима о наставном и научноистраживачком раду (у рефератима за оцену докторске дисертације, избор у звање наставника или сарадника и сл.). Посебну одговорност има ментор при изради докторске дисертације, односно наставник који води студента код израде других облика писаних радова.

Плагирање је представљање туђих идеја или туђег рада, у целини или деловима, без навођења изворног ауторства или изворника, односно противзаконито присвајање туђих интелектуалних творевина и научних резултата и њихово приказивање као својих, а нарочито:

– дословно преузимање, као и копирање из електронских, штампаних или рукописних извора текста другог аутора, односно текста урађеног од стране професионалне агенције или другог лица за потребе аутора или трећих лица – са српског или страног језика, у деловима (без обзира на обим) или у целости – без навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања преузетог дела;

– препричавање или сажимање текста другог аутора, као и текста урађеног од стране професионалне агенције или другог лица за потребе аутора или трећих лица, из електронских, штампаних или рукописних извора, са српског или страног језика, у деловима (без обзира на обим) или у целости, без одговарајућег навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања препричаног дела. Успутно навођење изворног аутора није довољно: аутор је дужан да обезбеди да се не створи погрешан утисак да су парафразирани реченице његова идеја;

– непрецизно цитирање, које не следи правила цитирања прихваћена у датој научној, односно стручној области;

– представљање идеја других аутора као својих, без одговарајућег навођења имена аутора, односно извора из кога је текст преузет.

Лажно ауторство је навођење као аутора лица које није учествовало у изради рада. Чланови академске заједнице дужни су да као ауторе наводе све и само оне учеснике у процесу настајања научног, односно стручног рада који су интелектуално допринели раду. Није дозвољен ни дослух између лица укључених у израду рада, који се показује у недозвољеној сарадњи између студената, пропусту да се наведе примљена помоћ или пропусту да се прецизно поштују правила о групном раду на пројектима.

Измишљање и кривотворење резултата је деловање којим се манипулише предметом, опремом или процесом истраживања, са циљем да резултати научног истраживања буду намерно подешени или тенденциозно протумачени. Посебан облик измишљања и кривотворења резултата је несавесно и неодговорно приказивање чињеница у извештајима о наставном и научноистраживачком раду.

Аутоплагирање је поновно објављивање, у деловима или у целости, свог раније објављеног или за другу сврху искоришћеног рада као новог и оригиналног, а да није изричито наведено да је у питању већ објављен или за другу сврху искоришћен рад.

Неосновано пријављивање за плагијат, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата, аутоплагирање, нетачност препорука или корупцију представља понашање којим се крши Кодекс.

Члан 6.

Однос према студентима

У односу према студентима, наставници и сарадници подстичу слободан и одговоран прилаз учењу и исказивању стеченог знања у чему су наставници и сарадници дужни да афирмишу следеће стандарде:

- задовоље највише професионалне стандарде у настави;
- буду студентима интелектуални водичи и саветници као и да доприносе интелектуалном развоју студената унутар научне области у којој се настава обавља;
- успоставе са студентима однос међусобног уважавања и поверења;
- обезбеде објективан, поуздан и уједначен систем праћења рада и оцењивања знања студената;
- пружају једнаке могућности унапређења знања које свим студентима обезбеђује могућност за подједнак напредак;
- штите академске слободе и права студената.

Морално неприхватљиво понашање је деловање супротно утврђеним стандардима као што су: искоришћавање, злоупотреба и дискриминисање студената, као и други облици недоличног понашања према њима.

Наставници су дужни да:

- поштују образовне циљеве, стратегије и стандарде високошколске установе;
- обезбеде репрезентативност, релевантност, тачност, и прецизност садржаја предмета и примерену позицију предмета унутар студијског програма;
- теже постизању и преношењу квалитетних научних сазнања из своје научне области и предмета који се изводе на студијама;
- понуде свим студентима начелно исте могућности за стицање знања;
- вреднују рад студената отворено, праведно, објективно и благовремено;
- савесно провере сваки писани рад студента и да обрате посебну пажњу на то да ли тај рад садржи неки од облика неакадемског понашања;
- обезбеде транспарентност и јавност испита и објективност оцењивања.

Члановима академске заједнице није дозвољено да користе, подстичу, помажу или толеришу употребу недозвољених средстава за испуњавање предиспитних обавеза и полагање испита.

Члановима академске заједнице није дозвољено да приступање испитима условљавају захтевима који нису садржани у елементима студијског програма, а посебно да намећу услове који њима доносе приватну материјалну и другу корист.

Високошколска установа је дужна да у току трајања студија, а посебно на почетку прве године свих нивоа студија које организује, упозна студенте са правилима академске честитости, правилима за навођење идеја и радова других аутора, односно правилима цитирања и препричавања.

Члан 7.

Однос према колегама

У односу према колегама сви чланови академске заједнице дужни су да негују колегијалне односе који су засновани на међусобном уважавању, поштовању и разумевању, водећи рачуна о заједничким академским интересима, и у том смислу дужни су да остварују следеће стандарде:

- размењују критике уз уважавање туђих мишљења;
- у професионалном вредновању колега поступају сходно принципима објективности, непристрасности, разборитости, коректности, дијалога и толеранције;
- поштују и бране стваралачку слободу сарадника;
- учествују у ваннаставним активностима и прихватају обавезе у органима академске институције.

Морално неприхватљиво понашање је деловање супротно утврђеним стандардима, међу којима се посебно наглашава урушавање угледа члана академске заједнице поступцима који представљају наметање колегама услова за напредовања који нису у складу са позитивним прописима и добрим академским обичајима, а који резултирају стицањем материјалне или какве друге користи по учиниоца, односно, урушавање угледа члана академске заједнице злонамерним деловањем.

Чланови академске заједнице су дужни да негују односе сарадње који су засновани на међусобном уважавању, поштовању и разумевању, водећи рачуна о интересима академске заједнице као целине.

Чланови академске заједнице дужни су да своје обавезе према студентима, колегама и запосленима у високошколској установи, као и колегама у другим установама у оквиру академске заједнице извршавају одговорно, савесно и професионално, држећи се начела објективности, непристрасности и међусобног уважавања.

Недозвољен је сваки облик **дискриминације** у високошколској установи. Стручност, способност и професионалне заслуге, као и резултати у обављању одређене врсте делатности, послова и задатака, једини су релевантни критеријуми вредновања и напредовања чланова академске заједнице.

Забрањена је свака врста **узнемиривања** међу члановима академске заједнице, а посебно када се темељи на злоупотреби положаја институционалне или хијерархијске надређености.

Чланови академске заједнице дужни су да се држе **начела непристрасности** и не смеју да допусте да ставови или мишљења о појединцима, друштвеним групама и делатностима који нису утемељени на искуству или рационалним аргументима, већ су донети унапред и засновани су на неоправданим генерализацијама, утичу на њихову објективност у академским, истраживачким, стручним, административним, пословним и управљачким делатностима.

Члан 8

Однос према институцији

У односу према институцији, сви чланови академске заједнице, дужни су да чувају интегритет академске институције и да раде по свом најбољем знању, савесно, марљиво, културно и посвећено. У остварењу овог циља дужни су да се придржавају следећих стандарда:

- поштују устројства институције уз слободу да критикују и предлажу измену правила;
- у случају ангажовања ван академске институције свој рад регулишу сходно прописима о сукобу интереса и ускладе га са интересима матичне институције;
- у свим поступцима који се односе на остварење стандарда из Етичког кодекса, или су у вези с њима, члановима академске заједнице о чијим се правима и интересима ради мора бити омогућено учествовање у поступку, право да се изјасне о релевантним наводима и да изнесу своје аргументе, као и равноправан положај у поступку у односу на друге учеснике који се налазе у истом или сличном положају.

Морално неприхватљиво понашање јесте свако непоштовање утврђених стандарда деловањем или пропуштањем да се делује, чиме се угрожава или компромитује академска институција.

Чланови академске заједнице дужни су да се брину о интересима високошколске установе у духу развоја академских слобода, а посебно у погледу аргументоване расправе, критике, толеранције и одговорног трагања за оптималним решењима и пропуштањем да се делује, чиме се угрожава или компромитује академска институција.

Недозвољено је измишљање или преправљање препорука и лажно представљање академских достигнућа.

Чланови академске заједнице не смеју да траже нити да примају, за себе или за друга лица, поклоне или услуге, уколико постоји оправдана претпоставка да ће тиме бити извршен утицај на њихову објективност или испуњавање професионалних обавеза.

Чланови академске заједнице су дужни да утичу на сузбијање сваког покушаја **корупције** у високошколској установи и да пријаве сваки такав случај, у складу са законом.

Процена успешности остваривања професионалних обавеза и професионалне компетенције члана академске заједнице мора да буде објективна, непристрасна и утемељена на унапред утврђеним и транспарентним критеријумима.

Члан академске заједнице дужан је да процене о условима за професионално напредовање других чланова заснива искључиво на критеријумима који су релевантни за вршење професионалних обавеза, односно на показаној стручности, таленту и професионалним резултатима.

Недозвољен је сваки облик дискриминације у поступку вредновања услова професионалног напредовања, као и у самом поступку напредовања. Сви чланови академске заједнице имају једнаке услове за напредовање на основу процене испуњености професионалних обавеза.

Члан 9

Однос према окружењу

У односу према окружењу чланови академске заједнице учествују у друштвеном животу као сви грађани, али своје ангажовање усклађују са обавезама у оквиру научне области за коју су бирани, обавезама према студентима, настави и интересима у академској институцији.

Чланови универзитетске академске заједнице дужни су да наведу када јавно наступају у име Универзитета.

Чланови универзитетске академске заједнице дужни су да се боре против свих видова корупције у високом образовању и у том смислу обавезни да изграђују и следе механизме безбедног пријављивања и испитивања случајева корупције унутар Универзитета.

Морално неприхватљиво понашање јесте свако непоштовање утврђених стандарда деловањем или пропуштањем да се делује, посебно наглашавајући обавезе свих чланова академске заједнице према студентима и настави уз изричиту забрану злоупотребе академског ауторитета ради остваривања личних, породичних и политичких интереса.

Чланови академске заједнице дужни су да своје професионалне обавезе и академске дужности обављају у складу са законом и непристрасно. Они не смеју да користе свој положај за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице, нити да делују против интереса високог образовања у целини. Чланови академске заједнице не смеју радњама и активностима које проистичу из обављања њихових професионалних обавеза и академских дужности са собом повезана лица стављати у повлашћен положај у односу на друга лица.

При обављању својих професионалних обавеза и академских дужности чланови академске заједнице дужни су да избегавају стварање односа зависности према

лицима која би могла да утичу на њихову непристрасност, а у случају да такав однос већ постоји дужни су да га отклоне.

Чланови академске заједнице дужни су да избегавају ситуације које могу за последицу да имају **кршење објективности и непристрасности**, посебно између чланова заједнице који су у узајамном хијерархијском односу, односно који укључују оцењивање туђег рада и достигнућа, или одлучивање о статусу лица која су хијерархијски подређена, њиховом професионалном напредовању, погодностима, награђивању или кажњавању.

Чланови академске заједнице не могу обављати ниједан ван-академски посао или делатност који су у супротности са њиховим професионалним обавезама на високошколској установи или утичу на њихов интегритет и објективност у вршењу академских дужности.

Чланови академске заједнице дужни су да избегавају **сукоб интереса**.

Сукоб интереса је ситуација у којој приватни интерес члана академске заједнице или приватни интерес са њим повезаног лица утиче или може да утиче на законито и непристрасно обављање професионалних обавеза (доношење професионалних одлука или предузимање професионалних радњи) и академских дужности од стране члана академске заједнице.

Приватни интерес је било каква корист или погодност за члана академске заједнице или са њим повезаног лица.

Повезана лица су лица која се са чланом академске заједнице налазе у посебном односу заснованом на браку или ванбрачној заједници, крвном сродству у правој линији, односно у побочној линији закључно са другим степеном сродства, тазбинском сродству закључно са другим степеном сродства, односу заснованом на усвојењу, односу кумства, блиског пријатељства или интимне везе, као и сва друга лица која се према другим основама и околностима могу сматрати интересно повезаним са чланом академске заједнице.

ПОСТУПАК УТВРЂИВАЊА НЕАКАДЕМСКОГ ПОНАШАЊА

Члан 10

Поступак утврђивања неакадемског понашања примењује се у случају сумње да је дошло до плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања.

Мере изречене за неакадемско понашање не ослобађају учиниоца евентуалне одговорности по законским прописима о заштити ауторских права и права интелектуалне својине, као и по другим основима.

У поступку утврђивања неакадемског понашања учествују:

- **Етичка комисија**, коју образује Сенат . Етичка комисија има пет чланова и чине је: проректор за научно истраживачку делатност, Проректор за наставу и студентски стандард, један декан, генерални менаџер Универзитета и представник студената
- **Сенат Универзитета**;
- **Стручна комисија**, коју, на предлог Етичке комисије, образује Сенат Универзитета ради утврђивања чињеничног стања и давања предлога за даље поступање и коју чине: два члана из одговарајуће или блиске научне области, која именује Сенат; један члан кога именује Савет, а који није запослен у матичној установи; и један члан кога именује Национални савет за високо образовање, а који није запослен у матичној установи.
- **Ректор Универзитета**, који је дужан да се стара о спровођењу поступка утврђивања неакадемског понашања у роковима предвиђеним овим Основама;
- **другостепени орган за професионалну етику- Етички одбор**.

Члан 11

Захтев поднет Етичкој комисији

Захтев за утврђивање неакадемског понашања (у даљем тексту: *захтев*) могу поднети запослени на високошколској установи, студенти и друга физичка лица (у даљем тексту: *акузатори*), као и органи и тела високошколских установа и научноистраживачких организација, када постоји основана сумња да је рад другог лица настао као резултат неког од облика неакадемског понашања.

Захтев мора бити образложен и мора да садржи доказе који указују на неакадемско понашање.

Захтев мора да садржи личне податке и потпис подносиоца захтева, с тим да су ти подаци поверљиви, уколико подносилац то затражи.

Захтев се подноси етичкој комисији високошколске установе у којој је лице против кога се подноси захтев запослено или је било запослено, завршило студије, односно одбранило рад (у даљем тексту: *матична установа*).

У случају коауторства наставно-научних радника из две установе или већег броја установа, поступак се спроводи у високошколској установи која остварује већи удео у средствима којима се финансира пројекат у оквиру којег је настао рад чији је интегритет предмет поступка, а ако рад није резултат пројекта, у установи коју, између инволвираних, по хитном поступку одреди Ректорски савет КОНУС-а, односно КАССС.

Ако је захтев уредан, Етичка комисија у року од осам дана од дана његовог пријема доставља захтев лицу против кога је поступак покренут, ради писаног изјашњења у року од наредних 15 дана. Достављање је могуће и путем електронске поште.

Уколико Етичка комисија закључи да лице против кога је поступак покренут избегава да прими захтев, односно да се о њему изјасни, донеће, у року не краћем од 25 и не дужем од 30 дана од дана када јој је захтев достављен, закључак да постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања.

У случају да је сумња на постојање неакадемског понашања неоснована, захтев се одбија. Етичка комисија у процесу одбијања је дужна да размотри да ли одбијена пријава садржи елементе лажне, односно шиканирајуће пријаве и ако процени да за то постоји сумња, може да покрене поступак утврђивања одговорности подносиоца захтева.

Члан 12

Формирање стручне комисије

Уколико постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања, у року од осам дана од дана пријема писаног изјашњења, односно од доношења закључка у случају недостављања писаног изјашњења, Етичка комисија доставља захтев Сенату Универзитета да образује стручну комисију.

На својој првој наредној седници, Сенат Универзитета је дужан да констатује да треба да се образује стручна комисија, као и да именује два њена члана и да упути захтев Националном савету за високо образовање и Савету Универзитета да именују по једног члана стручне комисије који нису запослени на Универзитету.

Савет Универзитета и Национални савет за високо образовање дужни су да именују по једног члана стручне комисије у року од 30 дана од дана пријема захтева.

Дан када је Ректор Универзитета обавештен о именовању екстерних чланова стручне комисије сматра се даном њеног коначног образовања.

Члан стручне комисије не сме се налазити у сукобу интереса.

Ректор Универзитета дужан је да одмах донесе решење о образовању и саставу стручне комисије и да га достави њеним члановима.

У саставу стручне комисије не могу да буду наставници или истраживачи који су претходно написали позитивну рецензију рада, ментор и чланови комисије за оцену и комисије за одбрану, потписници званичних извештаја, као ни акузатор.

Члан 13

Поступање Етичке комисије и стручне комисије

У случају да је сумња на постојање неакадемског понашања неоснована, Етичка комисија одбија захтев. Етичка комисија у процесу одбијања је дужна да размотри да ли одбијена пријава садржи елементе лажне, односно шиканирајуће пријаве и ако процени да за то постоји сумња, може да покрене поступак утврђивања одговорности подносиоца захтева.

Уколико постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања, у року од осам дана од дана пријема писаног изјашњења, односно од доношења закључка у случају недостављања писаног изјашњења, Етичка комисија доставља захтев Сенату да образује стручну комисију.

Стручна комисија може вршити процену оригиналности непосредним упоређивањем или узимајући у обзир резултате софтверске анализе, уколико оцени да је то потребно, као и друге методе и стандарде, сходно специфичности научне области (увид у истраживачку документацију, као и увид у прикупљену, односно коришћену грађу и сл.).

Стручна комисија може да затражи мишљење и од ментора, чланова комисије за оцену и комисије за одбрану, рецензента, одговарајућег стручног органа високошколске установе и других стручних лица и тела.

Стручна комисија у року од 60 дана од дана свог образовања доставља Етичкој комисији образложено стручно мишљење. На образложени предлог стручне комисије, овај рок у изузетним случајевима може бити продужен за додатних 30 дана. У ове рокове не рачуна се период између 15. јула и 20. августа.

Стручна комисија може, у свакој фази свога рада, да ректору упути образложени предлог да суспендује лице против кога је поступак покренут до окончања тог поступка.

На основу стручног мишљења стручне комисије и писаног изјашњења лица за које постоји основана сумња да се неакадемски понашало, Етичка комисија у року од 15 дана од дана достављања стручног мишљења саставља Извештај са мишљењем и доставља га ректору Универзитета.

Етичка комисија може да ректору Универзитета упути образложени предлог да суспендује лице против кога је поступак покренут до окончања тог поступка.

Уколико утврди постојање неакадемског понашања, Етичка комисија може у оквиру Извештаја предложити и да мере за повреду Кодекса буду изречене ментору, рецезентима и члановима комисија за писање извештаја о наставном и научноистраживачком раду.

Уколико Етичка комисија утврди да није било повреде академског интегритета и да се пријава претежно заснива на неистинитим наводима, односно да садржи шиканирајуће елементе, покренуће поступак утврђивања одговорности акузатора.

Извештај Етичке комисије ректор Универзитета одмах доставља Сенату Универзитета, ради одлучивања. Сенат Универзитета доноси одлуку по извештају Етичке комисије на првој наредној седници.

Члан 14

Изрицање мера

На основу одлуке Сената Универзитета којом је утврђено неакадемско понашање, ректор Универзитета у року од 15 дана изриче меру за повреду Кодекса.

Изрицање мера представља израз неслагања академске заједнице са недопуштеним понашањем из Кодекса, као друштвено неприхватљивим поступањем. Мере имају за првенствени циљ безусловно ограђивање високошколске установе од наведеног понашања, као и упућивање поруке најширој јавности да су такви облици понашања непримерени члановима академске заједнице.

Не представљају повреду академског интегритета радње проистекле из грешке иза које стоје часне намере, а која је довела до занемарљивог обима плагијата, односно аутоплагијата. Постојање грешке иза које стоје часне намере и занемарљивог обима плагијата, односно аутоплагијата мора бити образложено у извештају Етичке комисије.

За повреду Кодекса изричу се:

– мере за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања;

– мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања.

Члан 15

Мере за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања су:

– **оглашавање дипломе о стеченом научном називу доктора наука ништавом** у случају коначне одлуке којом је утврђено да докторска дисертација није резултат оригиналног научног рада. Даном оглашавања ништавости дипломе о стеченом научном називу доктора наука, лицу чија је диплома оглашена ништавом престају права и обавезе проистекле по основу стицања дипломе која је поништена. Сходан поступак примењује се и у односу на магистарску тезу, мастер рад или дипломски рад;

– **одузимање наставничког, односно сарадничког звања** у случају ако се сазнају нове чињенице, односно појаве докази из којих произлази да у тренутку избора у звање кандидат није испуњавао услове прописане законом, односно ако се утврди да радови на основу којих је кандидат изабран у звање представљају резултат неакадемског понашања. Поступак одузимања звања покреће ректор Универзитета, а спроводи се на начин који је предвиђен за стицање звања.

Коначна одлука о мери за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања објављује се на седници Сената Универзитета и Савета Универзитета матичне установе и Наставно научног већа факултета са својством правног лица, као и на интернет страницама Универзитета и факултета/академије са својством правног лица.

Мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања су: – опомена; – јавна опомена; – јавна осуда.

Облик мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања одређује се у зависности од тежине учињене повреде, штете која је нанета угледу високошколске установе, активности које је учинилац предложио да ће предузети у сврху отклањања последица повреда Кодекса и процене да ће изречена мера довољно утицати на њега да више не врши повреде Кодекса. О облику мере за повреду Кодекса у виду мање повреде или немарног односа према обавези коректног академског понашања одлучује Сенат Универзитета. Одлука мора садржати образложење због чега се одређено понашање сматра мањом повредом или немарним односом, а не неакадемским понашањем

Опомена се изриче учиниоцу повреде Кодекса у виду писаног упозорења без објављивања и уноси се у евиденцију о изреченим мерама упозорења, али не чини саставни део досијеа наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна опомена се изриче учиниоцу повреде Кодекса, објављује се на седници Сената Универзитета и Савета Универзитета и уноси се у досије наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна осуда изриче се учиниоцу повреде Кодекса, објављује се на седници Сената Универзитета и Савета Универзитета, као и на интернет страницама Универзитета и факултета/академије са својством правног лица, а уноси се у досије наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна опомена и јавна осуда објављују се одмах по коначности одлуке којом су изречене.

Члан 16

Жалба другостепеном органу

Лице против којег је изречена мера и подносилац захтева могу у року од 15 дана од дана пријема одлуке поднети жалбу другостепеном органу за професионалну етику. Другостепени орган за професионалну етику је Етички одбор. Етички одбор има три члана која именује Сенат. Чланови Етичког одбора морају бити редовни професори универзитета.

Приликом разматрања жалбе, Етички одбор може да затражи и додатна објашњења од свих учесника у поступку и других стручних лица.

У року од 60 дана од дана пријема жалбе, Етички одбор доноси одлуку којом потврђује или преиначује првостепену одлуку, или је поништава и враћа на поновно одлучивање. Одлука Етичког одбора доставља се жалиоцу, матичној установи и Националном савету за високо образовање. Одлука Етичког одбора је коначна.

Универзитет је дужан да коначну одлуку којом се изриче мера за повреду Кодекса у року од осам дана од дана коначности проследи Националном савету за високо образовање. У случају појављивања нових чињеница које су од значаја за доношење одлуке, а које нису биле познате док је вођен поступак утврђивања неакадемског понашања, Етичка комисија може, по подношењу образложеног захтева или на сопствену иницијативу, покренути обнову тога поступка.

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 17

Поступци прописани Кодексом не представљају замену за грађанске, кривичне, управне, дисциплинске и друге поступке који су уређени законима и општим актима високошколске установе. Сви изрази коришћени у овом Етичком кодексу који се односе на физичка лица, а дати у мушком роду, тумаче се на начин да обухватају и особе женског пола (члан/чланица, научник/научница, студент/студенткиња, наставник/наставница итд.)

Члан 18

Одредбе Кодекса о академском интегритету обједињују постојеће норме о професионалној етици на високошколским установама, а примењују се и на све започете поступке и накнадно откривене случајеве неакадемског понашања.

Члан 19

Етички кодекс ступа на снагу осам дана од дана објављивања на сајту Универзитета.

Председник Сената
Проф. др Славко Вукша

